

Sandefjord 13 april: Vedtak i sak 233-2010

Klager: NN

Innklaget: Svea Inkasso, Postboks 6601 Etterstad, 0607 Oslo

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse hun burde fått vurdert og om inkassovarselet er i samsvar med inkassoloven § 9.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig et fakturakrav fra XX. Hovedkravet utgjorde kr 7 500 og forfalt til betaling 29.10.09. Inkassopågang ble iverksatt 10.09.10 ved at betalingsoppfordring, tillagt inkassosalær med kr 1 500 ble sendt. Tungt salær er siden lagt til kravet.

2. Saksforholdet

I brev 19.10.09 orienterte klager fordringshaver om at kursavgiften ble holdt tilbake. Det fremgikk av brevet at hun mente fordringshaver hadde opptrådt uredelig ved ikke å informere om at mange ventet på videre kurs. Kursserien kunne derfor ikke gjennomføres på to til tre år slik fordringshaver hadde forespeilet.

I e-post 16.03.10 svarte fordringshaver at de ikke har mottatt klagers brev datert 19.10.09. Innsigelsen var derfor ikke besvart og det var isteden sendt purringer. Klager avviste nå innsigelsen og opprettholdt kravet. Purring/inkassovarsel ble sendt 13.04.10. Det var ikke beregnet inkassosalær, og det var oppgitt 10 dager betalingsfrist.

I e-post av 25.06.10 ble klager tilbudt å nedbetale kravet i 5 like store avdrag. Klager opprettholdt innsigelsen og viste til at kravet ikke ville bli betalt før hun fikk tilfredsstillende svar på når hun kunne forventes å kunne fortsette kursserien. Hun viste til at hun aldri hadde meldt seg på om hun hadde visst det hun nå gjorde.

Fordringshaver oversendte saken til inkasso og innklagede sendte betalingsoppfordring tillagt kr 1500 i inkassosalær. Varsel om dobbelt salær ble siden sendt.

Klager fremsatte innsigelse mot kravet i e-post til innklagede datert 28.09.10. Innklagede stanset umiddelbart saken og opplyste at de ville be fordringshaver om å komme med entilbakemelding. Fordringshaver avviste på ny klagers innsigelse og etter omfattende e-postkorrespondanse mellom partene opplyste innklagede at saken ville bli sendt til forlikrådet dersom klager fortsatt var uenig i kravet. Klager varslet da om at saken ville bli sendt til Forbrukerrådet og anmodet om at inkassopågangen ble stoppet i påvente av svar fra derfra.. Innklagede viste til at Forbrukerrådet ikke er en nemnd og at så lenge klager ønsket å forelegge saken for Forbrukerrådet, var dette ikke til hinder for at saken ble fremmet for forlikrådet.

Klager fremsatte klage for Inkassoklagenemnda 09.11.10. Klager viste til at innklagede nektet å avvende behandling av saken i Forbrukerrådet. Vedlagt klagen lå kopi av klage 08.11.10 til Forbrukerrådet.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I innklagedes tilsvarende ble det vist til at Forbrukerrådet ikke har noen avgjørelsesmyndighet, og at man derfor ønsket å fremme saken for forlikrådet. Det ble videre opplyst at saken nå var satt i bero i påvente av Inkassoklagenemndas behandling av saken.

3. Partene anfører

Klager anfører at hun føler seg lurt. Hun var forespeilet en kursserie som på sikt ville gi en sertifisering som adferdskonsulent på hund. På første kurssamling fikk hun vite at del 1 av kurset var blitt avholdt tidligere, men at man ikke hadde fortsatt kursserien slik at det nå ville være over dobbelt så mange som konkurrerte om plassene på de påfølgende kursene. Det anføres at om hun hadde visst om dette, hadde hun aldri søkt om plass på kurset da det i realiteten ville være liten eller ingen reell mulighet til å fullføre kursserien og få sertifiseringen. Det anføres at det er uredelig å ikke informere om at det er 45 andre deltakere som også står og venter på å komme videre.

Innklagede anfører at klager har bestridt kravet etter at det er kommet til inkasso. Klager har også tidligere klaget i saken, og hennes innsigelse er forelagt fordringshaver som mener at kravet er rettmessig, og saken er deretter fremmet som inkassosak. Forbrukerrådet har ikke noen avgjørelsesmyndighet, og man varslet derfor om at saken ville bli brakt inn for forlikrådet for å få en rettslig avgjørelse om det forelå betalingsplikt.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 21. mars 2011 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var ”rimelig grunn” til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide.

Klagers innsigelse er begrunnet med at hun ikke hadde meldt seg på kurset dersom hun hadde visst at det var liten sannsynlighet for å kunne fullføre kursserien som skulle lede fram til sertifisering som adferdskonsulent for hund i løpet av 2-3 år. Innsigelsen er fremsatt før opprinnelig faktura forfalt, og den er derfor utvilsomt fremsatt i tide.

Nemnda har også vurdert om klagers innsigelse var av en slik art at hun burde fått den vurdert før inkasso ble satt i verk og har kommet til at også dette vilkåret er oppfylt. Det innebærer at det ikke er grunnlag for å kreve at klager dekker fordringshavers inkassokostnader etter inkassoloven § 17 annet ledd.

Inkassoklagenemnda har videre, på eget initiativ, vurdert om fordringshavers inkassovarsel er i samsvar med inkassoloven § 9. Det følger av inkassoloven § 9 at klager skal gis en betalingsfrist på minimum 14 dager regnet fra det tidspunktet varselet ble sendt. I fordringshavers inkassovarsel var skyldner gitt kun 10 dagers betalingsfrist. Fordringshaver har her sendt et inkassovarsel som ikke er i samsvar med inkassoloven og har da ikke rett til å få dekket sine inkassokostnader, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd..

Nemnda er etter dette kommet til at fordringshavers krav på erstatning for utenrettslige inkassokostnader er bortfalt som følge av at klager har fremmet en innsigelse hun burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt og som følge av at det ikke er sendt inkassovarsel i samsvar med inkassoloven § 9.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader i saken.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda